

ДРОГОБИЦЬКИЙ МУЗИЧНИЙ КОЛЕДЖ ІМЕНІ ВАСИЛЯ БАРВІНСЬКОГО У КУЛЬТУРНОМУ ЖИТТІ УКРАЇНИ

Місто Дрогобич – одне із найстаріших та найславетніших міст Львівщини, свого часу – центр виробництва нафти та солі, батьківщина багатьох відомих людей, осередок розвитку та примноження українських національних цінностей. Незважаючи на тяжкі випробування часом та історією, місто до сьогодні наполегливо продовжує розвивати духовні і культурні ідеали Галичини. Велику роботу у формуванні й збереженні доброго імені міста відіграє Дрогобицький музичний коледж ім. В. Барвінського (у минулому Дрогобицьке державне музичне училище)¹. Саме тому він і став об'єктом нашої наукової розвідки, а його визначні постаті і їхня культурно-просвітницька діяльність послужили предметом дослідження. Адже, за словами одного із випускників: “це не лише той мікросвіт, який існує у стінах споруди на Музичній, 3. Це велика армія випускників, яка сьогодні творить культуру як в Україні, так і далеко поза її межами. Море здобутків, звань, титулів, і у кожному з них маленькою часткою закодована інформація про наш край і Дрогобич зокрема”².

Його історія розпочалась у складний повоєнний час. Саме тим пояснюється актуальність вибраної нами теми, оскільки чимало педагогів і представників училища у роки репресій та політичних переслідувань знаходили сили й натхнення для поширення і примноження культурних цінностей рідного народу, зробивши цим великий внесок у духовний розвиток українців як нації. Ставлячи за мету дослідити роль музичного училища у житті міста загалом та проаналізувати діяльність окремих його представників як в Україні, так і за її межами, доречно звернутися до історіографічних джерел, присвячених цій проблематиці. Цю тематику розкривали не лише викладачі та випускники музичного коледжу ім. В. Барвінського (М. Ластовецький, Л. Садова, Д. Павлик, Г. Онуфрик, В. Грабовський, В. Чумак, Ю. Чумак, Л. Соловей, Н. Семків, О. Сенік), але й інших вищих навчальних закладів (Л. Кияновська, С. Павлишин, І. Бермес, А. Душний, О. Німилович). До неї неодноразово зверталися представники преси Дрогобиччини – Я. Баран, Я. Грицик та інші.

Музичний коледж засновано 1 вересня 1945 р. постановою Раднаркому УРСР від 24 січня 1945 р. № 75³. У 1995 р., на відзначення 50-річчя з дня заснування, рішенням виконкому Львівської обласної Ради народних депутатів від 1 червня 1995 р. № 40 училищу присвоєно ім'я Василя Барвінського – видатного українського композитора, громадського і культурного діяча Галичини⁴. У стінах навчального закладу створено музей-кімнату Василя Барвінського, діє науково-культурологічне товариство ім. В. Барвінського, яке видало низку збірників, статей, веде активну пошукову роботу. Зокрема, нещодавно, завдяки кропіткій праці Миколи Адамовича Ластовецького – багаторічного директора училища, вдалося віднайти унікальне фото перебування у Дрогобичі 1943 року Василя Барвінського та Станіслава Людкевича на прем'єрі опери “Ноктюрн” М. Лисенка⁵.

У листопаді 1995 р. з нагоди присвоєння училищу імені Василя Барвінського відбулося урочисте відкриття меморіальної таблиці, на якому були присутні багато гостей та жителів міста. З цього приводу кореспондент “Галицької зорі” писав: “І ось настала урочиста хвилина... Спадає покрива з таблички... Віднині училище понесе у віки ім’я талановитого сина українського народу, котрий зазнав стільки наруги, спадщина котрого була забороненою... Разом з дрогобичанами святкує і Україна. Бо наше училище люблять, знають, його випускників завше вітають скрізь...”⁶.

Неповторна духовна аура, що ширяє у стінах коледжу, пояснюється тим, що у 20–30-х рр. ХХ ст. у приміщенні училища розміщувався жіночий монастир, у якому 7 листопада 1920 р. започаткувалася діяльність української семінарії сестер-василіянок. При семінарії діяв інтернат для 15–20 дівчат. Значним моментом цієї семінарії було те, що випускниці одержували право працювати вчителями в народних школах.

Унікальність музичного училища пояснюється тим, що воно протягом багатьох років є культурним осередком, яке об’єднує студентів із різних куточків України. І кожен із них, поступивши на навчання, приносить елементи своєї місцевої культури, звичаїв та традицій. Це робить коледж особливим і неповторним. На початок 90-х рр. музичне училище розпочало співпрацю із закордонною діаспорою. За підтримки Львівської обласної ради, очолюваної Михайлом Горинем, чотири роки у навчальному закладі здобували освіту студенти з Румунії – представники тамтешньої української громади. Також свого часу на заочній формі навчалися студенти зі всієї України⁷.

Престиж коледжу на карті Дрогобичини і всієї України твориться наполегливою працею його директорів, педагогів, випускників та студентів.

Першим директором училища був призначений Олексій Тимофійович Рябоконт, який працював у ньому з 1945 до 1953 рр. Його наступниками стали Емма Павлівна Поліванова, Анатолій Максимович Мішньов, Роман Панасович Гітлін, Роман Миколайович Пукас, Микола Адамович Ластовецький. Їхня роль у культурному житті Дрогобича та поза його межами неосянна⁸.

Заслуговує уваги творча праця Миколи Адамовича Ластовецького – заслуженого діяча мистецтв України, члена Національної спілки композиторів України, члена Спілки театральних діячів України. Його твори виконуються на багатьох фестивалях, а методичні праці, лекції з курсів аналізу музичних творів мають широке практичне застосування у творчо-педагогічній діяльності. Крім наукової праці, митець збагатив своїми творами Дрогобицький театр ім. Юрія Дрогобича (на той час Львівський музично-драматичний театр ім. Я. Галагана). За пропозицією провідного режисера театру Василя Шминця, Микола Адамович написав музику до музичної драми “Неосвячене кохання” (за повістю М. Коцюбинського “На віру”). Після цього талановитим пером було написано музику до понад 25 вистав театру⁹.

На сьогоднішній день директором коледжу є кандидат мистецтвознавства, випускник Дрогобицького музичного училища та Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка Юрій Вікторович Чумак. Молодий, енергійний, принциповий, талановитий музикант, який завдяки своїм лідерським якостям та вмінню працювати з людьми, швидко завоював авторитет колег та студентів. Ще у роки навчання в училищі, брав участь у низці конкурсів: Міжнародному конкурсі акордеоністів у м. Сянок (ІІІ премія у категорії дуетів), Міжнародному фестивалі баянної музики у м. Ржев, Росія (ІІІ премія), І Міжнародному конкурсі виконавців на народних інструментах ім. В. Злотарьова (ІІ премія) та багато інших¹⁰... Перебуваючи лише рік на такій відповідальній посаді, Юрій Вікторович довів свій професіоналізм. З його ініціативи у сті-

нах коледжу викладачами, студентами та творчими колективами був організований грандіозний мистецький вечір широкого масштабу “Ми мусимо навчитися чути себе українцями”, присвячений 160-й річниці від дня народження Івана Франка. Щорічно колективи коледжу беруть участь у загальноміських заходах з нагоди роковин від Дня народження великого сина українського народу, геніального національного пророка Тараса Шевченка та багатьох інших ювілейних дат.

22 січня 2017 р. разом із викладачами Н. Цигилик-Чумак, В. Гамар та Н. Гамар директор коледжу В. Чумак у складі делегації м. Дрогобич та Дрогобицького району взяли участь у святкуванні Дня Соборності України у м. Авдіївка Донецької області. Вертепи, що розповідають про народження Христа, виступ гітарного дуєту, який виконав авторські пісні, українські мелодії та колядки, які презентував колектив викладачів Дрогобицького державного музичного коледжу ім. В. Барвінського, викликали масу позитивних емоцій і бурю оплесків жителів міста¹¹.

Цю високу планку, яку своєю працею поставив директор, намагаються підтримувати і викладачі та студенти училища. У коледжі сьогодні працюють такі відділи: спеціального фортепіано (голова – О. Денис), оркестрових струнних інструментів (Г. Онуфрик), оркестрових духових та ударних інструментів (О. Соляр), народних інструментів (В. Гамар), хорового диригування (Б. Бондзяк), теорії музики (О. Дмитрієва, Л. Соловей), циклова комісія концертмайстерів (Г. Гервазюк), відділ загального фортепіано (А. Мішанина), гуманітарних та соціально-економічних дисциплін (О. Летнянка) та школа педагогічної практики (О. Терлецька). І кожен із них має своїх корифеїв та професіоналів, якими може пишатися не лише місто Дрогобич, але і вся Україна.

Сорок років свого творчого життя віддала справі виховання піаністів-концертмейстерів заслужений працівник культури України, лауреат міжнародних всеукраїнських та регіональних конкурсів Г. Теслюк. Протягом довгого часу вона брала участь у багатьох міських заходах, про що неодноразово писала міська преса¹². За багаторічну плідну працю її ім'я занесене до біографічного енциклопедичного словника “Жінки України” та історико-біографічного довідника “Нові імена. Львівщина та львів'яни”¹³. Особливий виконавський внесок зробили викладачі фортепіанного відділу у концертне життя міста Дрогобича, виступаючи з сольними програмами та у складі камерних ансамблів. Фортепіанний відділ нашого училища може гордитися своїми колишніми вихованцями, які нині є відомими музикантами, викладачами у вищих навчальних закладах України та зарубіжжя. Це – заслужена артистка України, провідний концертмейстер Національного оперного театру в м. Києві С. Орлюк, диригенти Львівського оперного театру ім. С. Крушельницької Ю. Бервецький, та І. Гірняк, доктор мистецтвознавства, професор Київського університету мистецтвознавства, фольклористики і етнології ім. М. Рильського НАН України Б. Сютя; доктор філософії, професор університету в Міннеаполісі (США) М. Кисилевич-Тейлор; професор Бостонського університету І. Магід; доценти кафедри музичної теорії та фортепіано ДДПУ ім. І. Франка У. Молчко, О. Німилевич, О. Фрайт, Г. Дробиняк, С. Мудра.

Гордістю відділу оркестрових струнних інструментів залишається викладач по класу альта та керівник камерного оркестру М. Пуцентела. У пам'яті дрогобичан залишилися яскраві спогади про виступи камерного оркестру під його керівництвом.

Важливою на відділі є робота симфонічного оркестру, нечуване піднесення якого пов'язане із працею Е. Арашкевича. За час його роботи у музичному училищі симфонічний оркестр виборов перше місце по Україні серед оркестрів училищ¹⁴. Після

роботи в Дрогобичі Едуард Костянтинович очолив симфонічний оркестр Мінського театру оперети. Його вихованцем, якому він дав творчу путівку у світ високої музики, став Я. Скибінський – головний диригент Одеського оперного театру¹⁵.

Заслуговує уваги творчість ансамблю скрипалів, яким сьогодні керує О. Максимова – постійний учасник міського ансамблю скрипалів “Чарівні мелодії”¹⁶. Без участі цих колективів не відбувається жодного урочистого дійства у нашому місті.

Із викладачем відділу оркестрових струнних інструментів пов’язане відродження Пласту на Дрогобичині. Офіційно ж просвітницько-спортивне товариство Пласт було зареєстроване Дрогобицьким міськвиконкомом 19 серпня 1990 р. Першим його головою стала викладач музичного училища Надія Волощук. Спочатку робота зводилася до підготовки впорядників. У жовтні Надія Волощук і Святослав Сурма, інженер автокранового заводу, а в майбутньому станичний Дрогобицької станиці, почали заняття в двох гуртках: юначок – “Ластівки” і юнаків – “Шуліки”¹⁷.

Високим авторитетом у музичному коледжі та Дрогобичі користується духовий оркестр (кер. О. Соляр), який проводить успішні концерти, присвячені знаменним датам міста.

Серед випускників відділу оркестрових духових та ударних інструментів: декан факультету підготовки військових диригентів для Збройних сил України при університеті “Львівська політехніка” полковник Я. Горбаль; професор Донецької консерваторії ім. С. Прокоф’єва, кандидат мистецтвознавства В. Качмарчик.

Гідно репрезентує українську музику відділ народних інструментів, на якому зосередили активну роботу відомі педагоги та виконавські колективи. У 1982 р. створений дует баяністів у складі викладачів музичного училища В. Чумака та С. Максимова¹⁸. Відтоді дует плідно займається концертною діяльністю у м. Дрогобич та поза його межами. У 1990 р. Всесоюзна фірма грамзапису “Мелодія” випустила платівку з репертуаром музикантів під назвою “Прикарпатський дует баяністів”. Неодноразово дует представляв різноманітні концертні програми за кордоном, а також виступав по центральному телебаченні України. 23 квітня 2002 р. “Прикарпатський дует баяністів” відзначив 20-річний ювілей творчої діяльності, на честь якого у м. Дрогобичі відбувся великий святковий концерт.

Примноженням культурних цінностей Дрогобича займається О. Верещинський. Ще в 1969 р. він започаткував професійне вивчення бандури при Дрогобицькому педагогічному інституті ім. І. Франка. Упродовж 40 років займається науково-пошуковою роботою з кобзарознавства, на громадських засадах створив домашню студію “Кобзарська світлиця”, що стала духовним центром розвитку кобзарства на Прикарпатті.

Із викладачами класу бандури Н. Цигилик-Чумак та Н. Гамар пов’язане створення дуету бандуристів “Берегиня”, який подорожує всією Україною із цікавою концертною програмою, примножуючи національну музичну спадщину.

Великою популярністю користується оркестр українських народних інструментів, створений ще в 1946 р., який став творчою лабораторією підготовки диригентів та виконавців гри на народних інструментах¹⁹. Сьогодні жоден міський захід не відбувається без оркестру українських народних інструментів під керівництвом Ю. Чумака, оркестру баяністів-акордеоністів, який очолює С. Максимов, капели бандуристів (керівник – О. Пришляк)²⁰.

На відділі хорового диригування працюють заслужені діячі мистецтв України та ціла група відомих педагогічних працівників. Велика заслуга у популяризації хорової

музики належить М. Гірняк, яка керує жіночим хором піаністів і теоретиків. Своїм цікавим та різноманітним репертуаром вони збагачують концертні програми м. Дрогобич. Великою популярністю у коледжі та місті користується хоровий колектив, який очолює Б. Бондзяк. Відділ пишається своїми вихованцями, серед яких Ю. Корчинський – композитор, фольклорист, заслужений діяч мистецтв України, М. Гобдич – організатор і виконавчий директор всесвітньо відомого камерного хору “Київ”, що був занесений до Книги рекордів Гіннеса за творчі досягнення, брати Юрій та Володимир Курачі, які нині є диригентами державного чоловічого хору ім. Л. Ревуцького, З. Корінець – головний хормейстер та диригент українського Державного національного народного хору ім. Г. Верьовки. Визначною випускницею відділу є Ольга Шокало-Бенч (клас викладача В. Гуцака) – український музикознавець, кандидат мистецтвознавства, професор, народна артистка України, заступник Міністра культури (2005–2010), Генеральний консул України в Пряшеві (Словаччина, 2010–2015)²¹. У 2016 р. у Великому залі училища відбулася творча зустріч із цією людиною, на якій вона розповіла про системи мистецької освіти в Європейському союзі та, зокрема, у Словаччині²².

З активною концертною діяльністю виступає в Україні викладач музичного коледжу, випускниця Київської державної консерваторії ім. П. Чайковського В. Білас – лауреат Міжнародного конкурсу “Золоті трембіти” (м. Трускавець, 1997 р.).

Один із юних відділів училища – теоретичний, де сьогодні працюють дві циклові комісії: теорії музики та музичної літератури²³. Одним із корифеїв відділу був О. Нижник, який до своєї творчої праці пройшов тернистий шлях. Перебуваючи на засланні у Магадані через “національні погляди”, він продовжував розвивати культурні ідеали, організувавши з іншими ув’язненими самодіяльний театр. Ставши викладачем теоретичного відділу музичного училища, Орест Михайлович навіки залишився у пам’яті учнів. Одна із його студенток, а зараз неперевершений викладач Дрогобицького училища Л. Соловей, згадує: “Орест Михайлович мав енциклопедичні знання, прекрасну музичну пам’ять, високопрофесійно володів грою на фортепіано. Усі теоретичні тези, висловлені думки він вільно ілюстрував живою музикою і робив це напам’ять, без нот”²⁴.

Заслуговує на увагу самовіддана праця з піднесення ролі хорового мистецтва на Дрогобичині О. Ярка, який зміцнював авторитет хорових колективів “Сонорис” (кер. І. Циклінський), “Світилен” (кер. М. Ковальчук), “Легенда” (кер. О. Цигилик, згодом – І. Циклінський), “Боян Дрогобицький” (кер. М. Бурбан, згодом – П. Гушоватий) та хорових колективів музичного училища (кер. І. Циклінський, М. Гірняк, М. Ковальчук, Б. Бондзяк). Упродовж багатьох років він був учасником цих хорів, беручи участь у їх гастрольних поїздках як в Україні, так і більшості країн Західної Європи. Така сподвижницька і самовіддана праця в ім’я свого народу була спричинена генною спорідненістю. Як згадує дружина Ореста Остаповича, М. Ярка: “Вперше для мене з його уст прозвучало ім’я “Василь Барвінський”. Орест був першим, хто розмовляв зі мною на заборонені тоді теми: розповідав про переслідування з боку поляків діда-священника, батькових братів – генерала УПА Омеляна Ярку та греко-католицького священника Володимира Ярку”²⁵.

Ще однією непересічною особистістю теоретичного відділу Дрогобицького музичного училища була Г. Мельник. Про професіоналізм та талант цього педагога дізнаємося зі спогадів її учениці М. Кисилевич-Тейлор, яка після закінчення училища вдосконалювала свою музичну освіту у США. Вона зазначає: “Теоретики знають, якими

є гармонія і сольфеджіо ХХ ст. В той час, коли мої однокурсники визначали тональність, розмір твору і т.д., я вже здавала написані контрольні роботи. Мене запитували: “Де ви навчалися? – Низько кланяйтесь своїм учителям”²⁶.

Одним із відомих випускників відділу був Я. Бодак – етномузиколог, автор багатьох статей в галузі фольклору, а його праця “Лемківське весілля” удостоєна І премії та золотої медалі. Все своє життя він присвятив служінню рідному училищу, де працював до самої смерті²⁷.

Знаним в Дрогобичі музикознавцем є В. Грабовський – Голова Конгресу української інтелігенції Дрогобиччини. З його ініціативи в культурному житті Львівщини відбуваються різноманітні фестивалі (“Струни душі нашої”), конференції, зустрічі з цікавими людьми.

Завдяки плідній праці відділу гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, студенти музичного коледжу беруть участь у спортивних змаганнях міста, а також декламують літературні поезії під час важливих міських урочистостей.

Визначними посталями відділу загального фортепіано є Т. Фойдер, Л. Гайдук, М. Ільчишин, В. Салій, А. Мішаніна, які не обмежуються рамками училища, а виступають із концертними програмами по всій Україні.

Варто відзначити працю заступника директора з виховної роботи Я. Дениса, який відає всією позаурочною діяльністю, організовуючи концертну діяльність в училищі та місті. Завдяки його творчому підходу до роботи зі студентами, індивідуальній та цілеспрямованій виховній роботі, в колективі склалася позитивна атмосфера. Протягом усіх років праці Я. Денис є солістом камерних оркестрів, в складі яких брав участь у гастрольних поїздках до Англії та Польщі. Прізвище викладача та його кращих випускників занесене до каталогу “Контрабасисти України”²⁸.

Добрих слів заслуговує колектив викладачів училища, чимало з яких – справжні корифеї музичного мистецтва. Вони передають студентам не лише знання і навички, а й душевне тепло, людяність. Тож випускники з приємністю відгукуються про навчальний заклад. Дуже багато його вихованців успішно працюють у передових творчих колективах, навчальних закладах України і за її межами, є переможцями конкурсів і фестивалів обласного, всеукраїнського й міжнародного рівнів, словом, стали помітними посталями в культурно-мистецькому житті України та інших держав. Серед них – Михайло Кулиняк, Ольга Бенч, Зеновій Корінець, Ярема Скибінський, Богдан Сюта, Мирослава Кисилевич-Гейлор, Володимир Сивохіп, Ярослав Горбаль, Володимир Качмарик, Богдан Луканюк, Ярослав Мелех, Василь Федоришин, Володимир Курач, Ігор Циклінський, Юрій Медведик, Петро Остапишин, Тарас Курчик та багато інших.

Чимало колишніх викладачів училища нині працюють за кордоном, що теж є позитивним знаком. Зокрема варто згадати педагогів-піаністів В. Козлову та М. Бурцеву, котрі вже не один рік викладають фортепіано в Китаї, а їхні учні неодноразово ставили лауреатами та переможцями престижних міжнародних конкурсів. Диригент М. Копилевич, котрий свого часу був і головним диригентом нашого театру, сьогодні керує оркестром німецького міста Гепенгайм поблизу Франкфурта-на-Майні²⁹.

Дрогобицький музичний коледж намагається йти в ногу з часом, підтримуючи всі загальнодержавні ювілеї. Велику кількість подяк за участь у проведенні концертів отримує навчальний заклад від таких організацій як Дрогобицька “Просвіта”, Палац дитячої та юнацької творчості, Дрогобицької центральної міської бібліотеки ім. В. Чорновола, Дрогобицьке добровільне товариство захисту дітей та молоді з

інвалідністю “Надія”, Координаційна група “Дрогобичина SOS – допомога армії”, батальйон спеціального призначення “Ніхто Крім Нас”, відділ молодіжної політики сім’ї та спорту та інші.

Заслужують уваги міські заходи, в яких брали участь викладацький та студентський колективи коледжу. Серед них: Всесвітній день вишиванки, благодійний концерт для воїнів АТО “Дякую тобі”, літературно-мистецький вечір з нагоди 202-ї річниці від дня народження великого сина українського народу, геніального національного пророка Тараса Шевченка “Я до Вас промовляю, сини мої: не проспійть Україну свою”, посвячення пам’ятного знаку Героям Небесної Сотні та Захисникам незалежності України, Волонтерська коляда та багато інших.

Із вищесказаного випливає, що Дрогобицький музичний коледж – це той культурний осередок, розташований у серці міста Дрогобича на вулиці із яскравою назвою Музична, який зберігає і примножує духовні скарби українського народу, відроджує національні традиції та бере активну участь у культурному житті міста.

¹ Фільц Б. Дрогобицьке музичне училище ім. В. Барвінського / Б. Фільц // Енциклопедія Сучасної України / Гол. ред. кол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, О. М. Романів та ін. – К.: Поліграфкнига, 2008. – Т. 8: Дл-Дя. Додаток А-Г. – С. 412.

² Баран Я. Дрогобицьке музичне училище відзначило 20 річницю з моменту присвоєння йому імені Василя Барвінського / Я. Баран // Трускавецький вісник. – 2015. – 9 грудня. – С. 3–4.

³ Постанова Раднаркому УРСР від 24 січня 1945 р. № 75. Про створення Дрогобицького музичного училища. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ddmu.org.ua>.

⁴ Рішення виконкому Львівської обласної Ради народних депутатів від 1 червня 1995 р. – № 40. Про присвоєння Дрогобицькому музичному училищу імені українського композитора В. О. Барвінського. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.drohobych.com.ua/2010/04/27/ii-mizhnarodnyjkonkurs-yunyh-pianistiv-im-v-barvinskoho>.

⁵ Грицик Я. Осередку культури – 70 / Я. Грицик // Галицька зоря. – 2015. – 5 червня. – С. 1–3.

⁶ Кореспондент “ГЗ”. Ще одне ім’я у долі України // Галицька зоря. – 1995. – 2–3 листопада. – С. 1.

⁷ Грицик Я. Осередку культури – 70... – С. 1–3.

⁸ Власний архів автора. Розповідь Миколи Ластовецького, записана 20.12.2016 р.

⁹ Семків Н. І в небо піснею злетіли – служити музиці лишили заповіт. – Дрогобич: Посвіт, 2013. – С. 7.

¹⁰ Дрогобицькому державному музичному училищу ім. В. Барвінського – 60 / [ред. кол. М. Ластовецький, Я. Денис, Л. Давидчак, О. Денис, І. Миськів, М. Фендак]. – Дрогобич: Коло, 2005. – С. 46.

¹¹ Візит делегації з Дрогобиччини залишив незабутні спогади у жителів Авдіївки. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.drohobych-rda.gov.ua/main/11876-vzvit-delegatsiyi-z-drogobichchini-zalishiv-nezabutn-spogadi-u-zhiteliv-avdyivki.html>.

¹² Михайленко В. Мистецтво і милосердя / В. Михайленко // Галицька зоря. – 1995. – 13–14 грудня. – С. 4.

¹³ Дрогобицькому державному музичному училищу ім. В. Барвінського – 60... – С. 27.

¹⁴ Власний архів автора. Розповідь Галини Онуфрик, записана 14.12.2016 р.

¹⁵ Дрогобицькому державному музичному училищу ім. В. Барвінського – 60... – С. 35.

¹⁶ Там само. – С. 34.

¹⁷ Власний архів автора. Розповідь Надії Волощук, записана 28.01.2017 р.

¹⁸ Душний А. Визначні постаті Дрогобича: штрихи до портрету В. Чумака / А. Душний, Г. Савчин // Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський зб. наук. праць молодих вче-

них ДДПУ ім. І. Франка / [Гол. ред. М. П. Пантюк; редкол.: І. Л. Бермес, В. Т. Борщевич, М. Вагнер, І. І. Дмитрів та ін.; ред. упоряд.: В. І. Ільницький, А. І. Душний, І. М. Зимомря]; МОН України, ДДПУ ім. І. Франка, Рада молодих вчених. – Дрогобич: Посвіт, 2015. – Вип. 11. – С. 62–69.

¹⁹ Пукас Р. Лабораторія народної творчості / Р. Пукас // Галицька зоря. – 1995. – 6–7 червня. – С. 4.

²⁰ Ластовецький М. Невгасимий вогонь творчого горіння / М. Ластовецький // Галицька зоря. – 2005. – 1 грудня. – С. 2.

²¹ Ластовецький М. Невгасимий вогонь творчого горіння / М. Ластовецький // Галицька зоря. – 2005. – 3 грудня. – С. 3.

²² Сьогодні в концертному залі Дрогобицького музичного училища ім. В. Барвінського відбулась творча зустріч з відомим українським музикознавцем – Ольгою Григорівною Бенч. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ddmu.org.ua/> Події /.

²³ Соловей Л. 20 літ тому Дрогобицькому музичному училищу присвоєно ім'я Василя Барвінського / Л. Соловей, Н. Мойсеєнко // Галицька зоря. – 2015. – 9 грудня. – С. 3.

²⁴ Семків Н. І в небо піснею злетіли... – С. 18.

²⁵ Там само. – С. 38.

²⁶ Там само. – С. 31.

²⁷ Власний архів автора. Розповідь Наталії Семків, записана 20.01.2017 р.

²⁸ Ластовецький М. Дрогобицькому державному музичному училищу ім. В. Барвінського – 60... – С. 7.

²⁹ Грицик Я. Осередку культури – 70... – С. 1–3.

Ірина Костів.

Дрогобицький музичний коледж імені Василя Барвінського в культурному житті України.

У статті проаналізовано роль Дрогобицького музичного коледжу ім. В. Барвінського в культурному житті України на прикладі його визначних постатей та їхньої культурно-просвітницької діяльності. Дослідження охоплює огляд матеріалів з моменту заснування коледжу. Але основна увага зосереджена на висвітленні сучасних духовних процесів українського народу, до яких активно долучаються викладачі та студенти музичного коледжу.

Irina Kostiv.

Drohobych Vasyl' Barvins'kyi Musical College In Ukraine's Cultural Life.

In the article the role of Vasyl' Barvins'kyi Musical College in Drohobych is defined in terms of its involvement into the cultural life of Ukraine. This task is accomplished by providing explicated examples of the most distinguished representatives of the institution's faculty and their cultural-educational activity. An analytical survey of materials collected since the foundation of the college is enclosed. But the main attention is focused on the elucidation of contemporary spiritual processes of the Ukrainian people in which the teachers and students of the musical college under view take an active part.